

Arrest

nr. 297 835 van 28 november 2023
in de zaken RvV X / IX - RvV X / IX - RvV X / IX

In zake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
 Vaderlandstraat 32
 9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 7 april 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 28 februari 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvV X / IX)

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 7 april 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 28 februari 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvV X / IX).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 7 april 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 28 februari 2023 (RvV X / IX).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikkingen houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 april 2023 met refertenummer
X
X
X

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 5 oktober 2023 en 28 september 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DE PAUW, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers dienen op 8 februari 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Op 20 januari 2020 weigert de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 245 889 van 10 december 2020 weigert de Raad de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekers dienen op 2 september 2021 een verblijfsaanvraag in op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Bij beslissing van 28 februari 2023 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard bij gebrek aan buitengewone omstandigheden.

Verzoekers krijgen op 28 februari 2023 een bevel om het grondgebied te verlaten onder een bijlage 13. Dit zijn de bestreden beslissingen.

De bestreden beslissing op naam van C. V. Z. M., eerste verzoekende partij luidt als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

De heer, die verklaart te heten:

Naam, voornaam: Z. M., C. V. (...)

geboortedatum: (...)1974

geboorteplaats: San Vicente

nationaliteit: El Salvador

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de Minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land (artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980). Bij het nemen van dit bevel om het grondgebied te verlaten werd de situatie geëvalueerd. Deze evaluatie is gebaseerd op alle actueel in het dossier aanwezige elementen:

Het hoger belang van het kind : betrokkene vermeldt geen minderjarige kinderen in de aanvraag. Het gezins- en familieleven : de gezinseenheid blijft behouden aangezien de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen voor zowel betrokkene, als voor

zijn ouders geldt zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is Betrokkene toont niet aan dat er nog andere familieleden van haar in België verblijven. De gezondheidstoestand : betrokkene haalt geen medische elementen aan in de aanvraag.

Derhalve zijn er geen elementen die problemen opleveren voor het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten.”

De bestreden beslissing op naam van M. Y. S. M., tweede verzoekende partij luidt als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

De mevrouw, die verklaart te heten:

Naam, voornaam: S. M., M. Y. (...)

geboortedatum: (...)1974

geboorteplaats: San Salvador

nationaliteit: El Salvador

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de Minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land (artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980).

Bij het nemen van dit bevel om het grondgebied te verlaten werd de situatie geëvalueerd. Deze evaluatie is gebaseerd op alle actueel in het dossier aanwezige elementen:

Het hoger belang van het kind : betrokkene vermeldt geen minderjarige kinderen in de aanvraag.

Het gezins- en familieleven : de gezinseenheid blijft behouden aangezien de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen voor zowel betrokkene, haar partner als haar meerderjarig kind geldt zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is Betrokkene toont niet aan dat er nog andere familieleden van haar in België verblijven.

De gezondheidstoestand : betrokkene haalt geen medische elementen aan in de aanvraag.

Derhalve zijn er geen elementen die Problemen opleveren voor het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten.”

De bestreden beslissing op naam van C. V. Z. S., derde verzoekende partij luidt als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

De heer, die verklaart te heten:

Naam, voornaam: Z. S., C. V. (...)

geboortedatum: (...)1999

geboorteplaats: San Vicente

nationaliteit: El Salvador

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied. het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten: o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.

REDEN VAN DE BESLISSING.

Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de Minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land (artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980). Bij het nemen van dit bevel om het grondgebied te verlaten werd de situatie geëvalueerd. Deze evaluatie is gebaseerd op alle actueel in het dossier aanwezige elementen:

Het hoger belang van het kind : betrokkene vermeldt geen minderjarige kinderen in de aanvraag. Het gezins- en familieleven : de gezinseenheid blijft behouden aangezien de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen voor zowel betrokkene, zijn partner als zijn meerderjarig kind geldt zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is. Betrokkene toont niet aan dat er nog andere familieleden van haar in België verblijven. De gezondheidstoestand : betrokkene haalt geen medische elementen aan in de aanvraag.

Derhalve zijn er geen elementen die Problemen opleveren voor het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten."

2. Over de rechtspleging

Het enig middel in de zaken 292 757, 292 749 en 292 746 zijn, op een kleine variatie in de zaak 292 746 na, gelijklopend. De zaken worden gevoegd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekers voeren de schending aan van de artikelen 1, 6°, 7 en 74/13 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel, van artikel 8 EVRM, van artikel 7 EU-Handvest.

Het middel in de zaak 292 757, C. V. Z. M., eerste verzoekende partij luidt:

"De bestreden beslissing is te beschouwen als een beslissing tot verwijdering. Dat dit kan worden afgeleid uit het artikel 1, 6° Vw. dat het volgende stelt:

"6° beslissing tot verwijdering : de beslissing die de illegaliteit van het verblijf van een vreemdeling vaststelt en een terugkeerverplichting oplegt ;"

Dat het bestreden bevel werd genomen in uitvoering van het artikel 7 Vw. Dat artikel bepaalt dat de hogere rechtsnormen onverminderd gelden:

"Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven."

Het feit dat de verweerster een gebonden bevoegdheid zou hebben bij het afleveren van een bijlage 13 wordt dus zonder meer getemperd en verweerster dient rekening te houden met hogere rechtsnormen.

Dit blijkt immers uit de bewoordingen van artikel 7: "Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag ..."

Daarnaast is de verweerster bij het afgeven van dergelijk bevel om het grondgebied te verlaten eveneens gehouden door het art. 62 Vw. en de motiveringsverplichting eveneens volgende uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

De verzoeker verwijst hierbij ook naar recente rechtspraak van de Raad van State, dd. 9 juni 2022 : Wanneer verweerster een BGV neemt volstaat het niet alleen om het onwettig of verstreken verblijf vast te stellen om er rechtsgevolgen aan te koppelen. Verweerster moet bij deze beslissing rekening houden met de grondrechten van de vreemdeling zoals beschreven in artikel 74/13 van de Verblijfswet (Vw). De formele motiveringsplicht van bestuurshandelingen vereist dat verweerster de feitelijke en juridische gronden uiteenzet waarop deze is gebaseerd. Wanneer Verweerster beveelt het grondgebied te verlaten, moet zij daarbij in het bijzonder rekening houden met de grondrechten van de vreemdeling en uitleggen hoe zij rekening heeft gehouden met de vereisten uit artikel 74/13 Vw, namelijk het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand. Een BGV heeft een eigen juridische draagwijdte en moet specifiek gemotiveerd zijn. Een BGV dat hier niet aan voldoet, schendt artikel 62, §2 Vw en artikel 3 van de Wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen van 29 juli 1991. (zie RvS 9 juni 2022, nr. 253.942) Dat de verweerster in haar beslissing zelf vrij vaag blijft.

AANGAANDE HET GEZINS- EN FAMILIELEVEN CONFORM ARTIKEL 8 EVRM

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft in het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten totaal geen rekening gehouden met het gezins- en familieleven van de verzoeker. De bestreden beslissing stelt louter het volgende:

"Het gezins- en familieleven: De gezinseenheid blijft behouden aangezien de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen voor zowel betrokkene, als voor zijn ouders geldt zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is. betrokkene toont niet aan dat er nog andere familieleden van haar in België verblijven." (zie stuk 1)

Dat deze motivering blijk geeft van knip en plakwerk, waarbij er geen individuele motivering aan te pas komt. Verweerster is onzorgvuldig daar zij klaarblijkelijk de namen van de vader en zoon door elkaar heeft gehaald en thans de zeer summiere motivering niet klopt.

Dat daarnaast verzoeker met zijn vader Z. M., C. V. (...) (R.R. (...)) en moeder S. M., M. Y. (...) (R.R. (...)) in België verblijft en zij samen een kerngezin vormen. Dat het gezin haar uiterste best doet om in België te integreren en verzoeker een zo goed en stabiel mogelijk leven willen leiden. Dat hierbij dient te worden verwezen naar de hogere rechtsnormen die in acht dienen te worden genomen volgens het hiervoor besproken artikel 7 Vw. Het respect voor het familieleven en gezinsleven wordt gewaarborgd door artikel 8 EVRM dat rechtstreekse werking heeft. Naast het artikel 8 E.V.R.M., wordt het gezinsleven ook tevens verzekerd door artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie. Het Handvest, dat rechtstreekse werking heeft, stelt in het artikel 7 het volgende:

"De eerbiediging van het privéleven en van het familie- en gezinsleven: Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn communicatie."

Bovendien stelt het artikel 74/13 Vw. uitdrukkelijk dat de verweerster rekening dient te houden met de persoonlijke elementen van het dossier bij elke verwijderingsmaatregel: "Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."

De verzoeker wenst dan ook te wijzen op de rechtspraak van Uw zetel dewelke beaamt dat de verweerster in het licht van art. 74/13 Vw. een individueel onderzoek moet doen bij het nemen van een verwijderingsmaatregel (RVV 130 247, 26 september 2014). Dat dit individueel onderzoek correct en redelijk dient te gebeuren. Art. 74/13 Vw bevat dusdanig een specifieke zorgvuldigheidsplicht in hoofde van de verweerster (RVV 19.06.2017, RVV 17.08.2017). In een tal van arresten werd nog specifiek

benadrukt dat bij het nemen van een bevel na afwijzing van het verzoek om internationale bescherming, de DVZ rekening moet houden met het gezinsleven van de vreemdeling. (RVV 24.04.2015, en 10.10.2015) Dat de verweerster in principe naast het recht op gezins- en familielevens motiveert. Ze neemt zonder nadenken de motivatie over dat bedoeld is voor de zoon. Dat dit niet zorgvuldig te noemen is.

a) Dat hierbij vooreerst moet worden rekening gehouden met het gegeven dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM een waarborg is en niets heeft te maken met goede wil, praktische regelingen¹ of scholing en anderzijds dat artikel 8 primeert op de bepalingen van de vreemdelingenwet. Wanneer er vervolgens een risico op schending van het recht op respect voor privé- en/of familielevens wordt aangevoerd, dient in de eerste plaats te worden nagegaan of er sprake is van een beschermwaardig privé- en/of familielevens in de zin van artikel 8 EVRM, vooraleer te onderzoeken of hierop een inbreuk werd gepleegd door de bestreden beslissing. Artikel 8 EVRM definieert het begrip familielevens noch het begrip privélevens. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd. Het begrip "privélevens" wordt niet gedefinieerd in artikel 8 EVRM. Het EHRM benadrukt dat het begrip privélevens een brede term is en dat het mogelijk noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie aan te geven. Het Europees Hof laat voorts gelden dat persoonlijke, sociale en economische relaties deel uitmaken van het privélevens. Dat het privélevens en het familielevens aldus niet worden beschreven en het aldus een feitenkwestie betreft. Er dient vervolgens gekeken te worden naar het werkelijk bestaan in de praktijk van nauwe persoonlijke banden. Het EHRM kijkt hieromtrent voornamelijk naar de facto familiebanden. Dat de verzoeker een gans kerngezin heeft in België. Dat zij bloedverwanten zijn en een familielevens met elkaar genieten. Dat het gezin het recht heeft op een menswaardig bestaan, samen. Dat de verweerster aldus niet ingegaan is op het werkelijke gezins- en familielevens. Het gezin vormt een kerngezin en woont aan de (...).

Daarnaast heeft verzoeker ondertussen ook een band opgebouwd met de partner van zijn zoon, mevrouw F. H. (...) (Nederlandse onderdaan), regelmatig op bezoek komt.

BESLUITEND

De verzoekende partij kan via de huidige bestreden beslissing niet weten op welke manier rekening werd gehouden met zijn persoonlijke situatie nu de motivering ter zake onvolledig en ondoordacht blijkt. De motivering werd verkeerdelijk gericht op de situatie van zijn zoon de heer Z. S. C. V. (...). Nochtans heeft de verweerster evenzeer de plicht om zorgvuldig te handelen en met alle gegevens in het dossier rekening te houden, evenzeer dient de motivering hier ter zake om de bestreden beslissing te kunnen toetsen aan het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel. De verweerster heeft echter een standaardbeslissing genomen die niet op maat van verzoeker is geschreven. De bovenstaande rechtsregels worden in de bestreden beslissing dan ook zonder meer geschonden."

Het middel in de zaak 292 749, M. Y. S. M., tweede verzoekende partij komt overeen met het middel in de zaak 292 757, C. V. Z. M., eerste verzoekende partij.

In de zaak 292 746 betoogt C. V. Z. S., derde verzoekende partij dat de motivering blijkt geeft van knip-en-plakwerk, waarbij er geen individuele motivering aan te pas komt. Hij stelt: *"Het lijkt dat deze summiere motivering bedoeld was voor de vader, de heer Z. M., C. V. (...)! Verzoeker heeft immers geen partner en meerderjarig kind, die tevens een bevel hebben gekregen om het grondgebied te verlaten! Dat verweerster thans de twee personen verwisselde en de motivering aldus niet klopt. Dat hiermee de zorgvuldigheidsverplichting werd geschonden!"*

3.2. Verzoekers verwijzen naar hun familie- en privélevens in de zin van artikel 8 EVRM in België. Zij stellen dat er geen rekening is gehouden met de persoonlijke elementen die de dossiers kenmerken.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het

gewicht van de genomen beslissing. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing toont aan dat de determinerende motieven op basis waarvan deze is genomen duidelijk worden aangegeven.

In de motivering van de bestreden beslissingen wordt, met verwijzing naar artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, vastgesteld dat verzoekers in het Rijk verblijven zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten en dat zij niet in het bezit zijn van een geldig visum.

De bestreden beslissingen stellen verzoekers in staat kennis te nemen van de motieven die eraan ten grondslag liggen en dit op een wijze dat zij op nuttige wijze de afweging kunnen maken of het zinvol is om deze beslissing in rechte aan te vechten. Aldus is voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

De Raad wijst erop dat de bestreden bevelen gepaard gaan met een onontvankelijkheidsbeslissing inzake een aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, waarin werd geoordeeld dat er geen buitengewone omstandigheden voorhanden zijn die maken dat de verblijfaanvraag niet vanuit het land van herkomst zou kunnen ingediend worden.

In de bestreden beslissingen wordt rekening gehouden met het bepaalde in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. In de bestreden beslissingen wordt overwogen dat er geen minderjarige kinderen zijn, dat de gezinseenheid blijft behouden aangezien de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om daar een machtiging tot verblijf te vragen voor alle verzoekers geldt zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is, dat verzoekers niet aantonen dat er nog andere familieleden van hun in België verblijven en dat verzoekers geen medische elementen aanbrengen.

Verzoekers vragen voor de eerste keer om toelating tot binnenkomst en/of verblijf. In deze situatie is er geen inmenging in enig gezinsleven, en dient geen toetsing plaats te vinden overeenkomstig het tweede lid van artikel 8 van het EVRM, maar dient er volgens het EHRM te worden onderzocht of er een positieve verplichting is voor de staat om het recht op privé- en/of familie- en gezinsleven te handhaven en te ontwikkelen (zie o.m. RvV nr. 237 611 van 30 juni 2020). In een zaak die zowel het gezinsleven als immigratie betreft, varieert de omvang van de verplichting voor de staat om naasten van personen die er reeds verblijven toegang te verlenen tot zijn grondgebied in functie van de situatie van de betrokkenen en het algemene belang. Hetgeen in deze context in aanmerking moet worden genomen, zijn de mate waarin het gezinsleven daadwerkelijk wordt belemmerd, de omvang van de banden die de betrokkenen hebben in de staat in kwestie, de vraag of er onoverkomelijke hinderpalen zijn die verhinderen dat het gezin leeft in het land van herkomst van de betrokken vreemdeling, en de vraag of er elementen voorhanden zijn betreffende de immigratiecontrole (bijvoorbeeld eerdere inbreuken op de immigratiewetgeving) of overwegingen van openbare orde die pleiten voor een uitwijzing (EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 107; zie ook EHRM 10 juli 2014, TandaMuzinga/Frankrijk, § 66). Een ander belangrijk punt waarmee rekening moet worden gehouden, is de vraag of het gezinsleven werd ontwikkeld tijdens een periode dat de betrokken personen wisten dat gezien de verblijfsstatus van één van hen, het onmiddellijk duidelijk was dat het voortzetten van het gezinsleven op het grondgebied van de verdragsluitende staat een precair karakter zou kennen. Indien zulke situatie zich voordoet, zal enkel in uitzonderlijke omstandigheden een schending van artikel 8 van het EVRM worden vastgesteld (EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 107; zie ook EHRM 17 april 2014, Paposhvili/België, § 142).

Verzoekers gaan eraan voorbij dat de opgelegde terugkeer niet definitief is en dat deze terugkeer wordt opgelegd teneinde te voldoen aan de regel dat een aanvraag om machtiging tot verblijf moet worden ingediend vanuit het buitenland. De persoonsverwarring tussen de vader en de zoon kan niet tot de schending van artikel 8 EVRM leiden, aangezien het hele gezin het land dient te verlaten.

Verzoekers tonen geen schending aan van artikel 8 EVRM. De door verzoekers opgeworpen wetsbepalingen en beginselen worden niet geschonden.

Het enig middel in de zaken X, X en X is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen, worden de vorderingen tot schorsing, als accessorium van de beroepen tot nietigverklaring, samen met de beroepen tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vorderingen tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen, elk voor een derde.

Het door de verzoekende partijen onverschuldigd gekweten rolrecht dient te worden terugbetaald, aan elke verzoekende partij een derde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IX, RvV X / IX en RvV X / IX worden gevoegd

Artikel 2

De vorderingen tot schorsing en de beroepen tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 558 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor een derde.

Artikel 4

Het door de verzoekende partijen onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 558 euro dient te worden terugbetaald, aan elke verzoekende partij een derde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC